

Ps 34 (33) / wg BT wyd. 4 /

¹ *Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca i odszedł wygnany przez niego.*

Alef ² Chcę błogosławić Pana w każdym czasie,
na ustach moich zawsze Jego chwała.

Bet ³ Dusza moja będzie się chlubiła w Panu,
niech słyszą pokorni i niech się weselą!

Gimel ⁴ Uwielbiajcie ze mną Pana,
imię Jego wspólnie wywyższajmy!

Dalet ⁵ Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał
i uwolnił od wszelkiej trwogi.

He ⁶ Spójrzcie na Niego, promieniejcie radością,
a oblicza wasze nie zazną wstydu.

Zain ⁷ Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał,
i wybawił ze wszystkich ucisków.

Chet ⁸ Anioł Pana zakłada obóz warowny
wokół bojących się Jego i niesie im ocalenie.

Tet ⁹ Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan,
szczęśliwy człowiek, który się do Niego ucieka.

Jod ¹⁰ Bójcie się Pana, święci Jego,
gdyż bogobojni nie doświadczają biedy.

Kaf ¹¹ Moźni zubożeli i zaznali głodu;
a szukającym Pana żadnego dobra nie zabraknie.

Lamed ¹² Pójdźcie, synowie, słuchajcie mnie;
nauczę was bojaźni Pańskiej.

Mem ¹³ Jakim ma być człowiek, co miłuje życie
i pragnie dni, by zażywać szczęścia?

Nun ¹⁴ Powściągnij swój język od złego,
a twoje wargi od słów podstępnych!

Samek ¹⁵ Odstąp od złego, czyń dobro;
szukaj pokoju, idź za nim!

Ain ¹⁶ Oczy Pana zwrócone są ku sprawiedliwym,
a Jego uszy na ich wołanie.

Sade ¹⁸ Wołali, a Pan ich wysłuchał
i uwolnił od wszystkich przeciwności.

Pe ¹⁷ Oblicze Pana zwraca się przeciw źle czyniącym,
by pamiętać o nich wygładzić z ziemi.

Kof ¹⁹ Pan jest blisko skruszonych w sercu
i wybawia złamanych na duchu.

Resz ²⁰ Wiele nieszczęść spada na sprawiedliwego;
lecz ze wszystkich Pan go wybawia.

Szin ²¹ Strzeże On wszystkich jego kości:
ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu.

Taw ²² Zło sprowadza śmierć na przewrotnego,
wrogów sprawiedliwego spotka kara.

²³ Pan uwalnia dusze sług swoich,
nie dozna kary, kto się doń ucieka.

Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca. W Ps 34, oprócz typowej wzmianki w nagłówku przypisującej ten psalm Dawidowi, podana została okoliczność z jego życia. Wydaje się, że chodzi o epizod opisany w 1 Sm 21,11-15, z tym, że inne jest imię filistyńskiego króla Gat (nie Abimelek, a Akisz), wobec którego Dawid, w obawie o swe życie, udawał szalonego i tym sposobem został odprawiony. To ślad tradycji, bowiem w tekście psalmu, dziękuje się za ratunek otrzymany od Pana, a nie znajdujemy żadnej szczegółowej wskazówki, że chodzi konkretnie o wspomnianą wyżej sytuację. Inne znaczenie mają natomiast nazwy liter hebrajskiego alfabetu podane na marginesie tekstu. One sygnalizują, że Ps 34 jest tzw. psalmem „alfabetycznym” (*akrostych*), czyli w języku hebrajskim poszczególne wersety psalmu rozpoczynają się od kolejnych liter alfabetu. Taka kompozycja robi wrażenie dla oka, ale niekiedy „krępuje” płynność tekstu i myśli.

Uwielbiajcie ze mną Pana. Psalm rozpoczyna się od osobistego, pięknego wyznania: „Będę błogosławił Pana w każdym czasie...” (ww.2-3). Psalmista wspomina o doznanej od Boga pomocy (w.5.7) i zwraca się do wspólnoty zapraszając ją do uwielbienia (ww.4.6). To sprawia, że dalej przede wszystkim do niej kieruje swe słowo. Są to zasadniczo pouczenia, ale zdarzają się wezwania kierujące naszą uwagę i serce ku Panu: „Spójrzcie na Niego, promieniejcie radością” (w.6a); „Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan” (w.9a).

Pójdźcie, synowie, słuchajcie mnie. Psalmista, podobnie jak izraelscy mędrcy, zachęca do bojaźni Boga oraz powstrzymania się od złych słów i czynów. Ukazuje szczęśliwe życie sprawiedliwych, a zapowiada karę bezbożnych (por. „dwie drogi” w Ps 1).

Boża opieka, jak warowny obóz, zapewnia ocalenie bogobojnym (w.8). Oni nie doświadczą biedy, nie zabraknie im żadnego dobra (ww.10-11). Pan czuwa nad sprawiedliwymi, ma ich stale „na widoku”, a gdy wołają, przychodzi im z pomocą (w.16.18). On jest także blisko pozbawionych nadziei i załamanych (w.19). I bardzo wymowny obraz Bożej opieki: żadna kość sprawiedliwego nie ulegnie złamaniu (w.20). Pośrednio przywołuje to Janowy opis ukrzyżowania i śmierci Pana Jezusa, gdzie zwraca się uwagę, że nie połamano Mu goleni, jak było to praktykowane, aby przyspieszyć zgon ukrzyżowanego (J 19,31-36; por. Wj 12,46).

Od czasu do czasu Psalmista podaje, jaki los spotyka niesprawiedliwych. Ludzie możni, którzy w swej sile i majątku pokładają nadzieję, ubożeją i doznają głodu (w.11a). O ludziach czyniących nieprawość nie będzie się nawet wspominać (w.17). Przewrotnych spotka śmierć, a wrogowie sprawiedliwego będą ukarani (w.22). Świadomość kary za zło ma także pomóc wytrwale kroczyć drogą sprawiedliwości i ponosić jej trudy.

Boże, doświadczyliśmy nieraz Twojej opieki, skosztowaliśmy jak jesteś dobry, chcemy błogosławić Cię nieustannie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv